

Sygn. akt II AKzw 1085/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSA Małgorzata Niementowska**

Protokolant: Elżbieta Szewczyk-Kwiecińska

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Tadeusza Trzęsimiecha

po rozpoznaniu w sprawie **A. O.**

skazanego z art. 279§1 kk i inne

zażalenia złożonego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 14 czerwca 2013 roku, sygn. akt (...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że na zasadzie art. 77 § 1 k.k. i art. 78 § 1 k.k. w zw. z art. 155§1 k.k.w. warunkowo zwolnić **A. O.**s. G.i D.zd. P.ur. w dniu (...)w B., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia 20 kwietnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt (...) czynny z art. 279 §1 kk w zw. z art. 91§1 kk, z art. 245 kk i art. 158§1kk przy zast. art. 11§2 kk na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, z odbycia reszty kary pozbawienia wolności,

2) na podstawie art. 80 § 1 k.k. wyznaczyć skazanemu okres **próby w wymiarze 4 lat, to jest do dnia 12 listopada 2017 roku,**

3) na mocy art. 159 k.k.w. oraz art. 72 § 1 pkt 4 i 5 k.k. oddać warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora oraz zobowiązać go do:

- wykonywania pracy zarobkowej,

- powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

4) uiszczoną przez skazanego opłatę zaliczyć na poczet kosztów postępowania, a wydatkami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w G., odmówił skazanemu warunkowego zwolnienia z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności, uznając, iż okres odbytej dotychczas kary przy uwzględnieniu wielości popełnionych przez niego czynów i jego kilkakrotnej karalności sądowej sprzeciwia się sformułowaniu wobec niego pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej.

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego, który zarzucił orzeczeniu:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. przepisu art. 155§1 kkw i art. 77 kk przez ich błędną interpretację i uznanie, że czas odbytej przez skazanego kary pozbawienia wolności, pomimo odbycia przez niego ustawowych 6 miesięcy kary pozbawienia wolności stanowi przesłankę udzielenia mu warunkowego zwolnienia, co skutkowało nieuwzględnieniem wniosku o udzielenie mu warunkowego zwolnienia w trybie art. 155 kkw;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na mylnym przyjęciu, że skazany wobec swojej uprzedniej karalności nie rokuje pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej, podczas gdy dotychczasowa postawa skazanego, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstw oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, co wynika m.in. z opinii kuratora sądowego.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie skazanemu warunkowego zwolnienia w trybie art. 155 kkw.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne w związku z czym niezbędnym stała się zmiana zaskarżonego postanowienia.

Skorzystanie przez skazanego z dobrodziejstwa warunkowego zwolnienia wymaga przekonania, że po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Przekonanie to musi wynikać z łącznej oceny tych wszystkich elementów, które wymienione zostały w przepisie art. 77 § 1 k.k., a są nimi: postawa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary.

Ocena wniosku o warunkowe zwolnienie oraz zażalenia obrońcy skazanego poprzez pryzmat całokształtu tych przesłanek, pozwala na udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że skazany ubiega się o warunkowe zwolnienia w trybie art. 155 kkw, albowiem odbył dotychczas 8 miesięcy z 3 lat orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności i przez okres 1 roku czasu korzystał z przerwy w odbywaniu tej kary. Oceniając zachowanie skazanego zarówno w trakcie odbywania kary w warunkach izolacji jak również jego postawę w warunkach wolnościowych stwierdzić trzeba iż było ono pozytywne i nie budziło żadnych zastrzeżeń. A. O. odbywał karę w zakładzie karnym typu półotwartego, gdzie przestrzegał ustalonego porządku, nie był uczestnikiem podkultury przestępczej, był natomiast nieodpłatnie zatrudniony w charakterze bibliotekarza i na tym tle zdobył kilka nagród regulaminowych, zaś swoim zachowaniem nie stworzył sytuacji skutkujących przekroczeniami dyscyplinarnymi.

Sąd Apelacyjny ma na uwadze fakt, iż skazany nie jest sprawcą incydentalnym i że dopuścił się wielu czynów art. 279§1kk popełnionych w warunkach art. 91 §1 kk, przy czym jednocześnie nie traci z pola widzenia, że skazany przestępstw tych dopuścił się kilkanaście lat temu. Podkreślić jednak należy, iż okoliczności popełnionych przestępstw, ich mnogość i społeczną szkodliwość Sąd meriti wziął już pod uwagę przy wymiarze kary, zatem przesłanki te nie powinny stanowić dominującej roli w ocenie wykonywania kary, gdzie przecież zasadniczą podstawę winna stanowić ocena zachowania skazanego podczas odbywania kary i przede wszystkim zmiany w jego postawie, a te zasługują na docenienie. Znamiennym bowiem jest fakt, iż skazany przez rok czasu korzystał z udzielonej mu przerwy w karze, motywowanej sytuacją rodzinną, którą w pełni wykorzystał zgodnie z deklarowanym celem. A. O. w krótkim czasie po upuszczeniu zakładu karnego podjął pracę jako kierowca –mechanik, jak również ima się prac dorywczych w branży motoryzacyjnej, z których osiąga łączny dochód w kwocie ok. 3000zł, będąc praktycznie jedynym żywicielem rodziny, odkąd jego żona zachorowała na nowotwór i utraciła zdolność do wykonywania pracy. Z dołączonego do akt wywiadu środowiskowego wynika, iż skazany wspomaga swoją chorą żonę w opiece i wychowaniu ich trójki dzieci

w wieku 19,12 i 7 lat i tak też postrzegany jest w środowisku lokalnym, a nadto nie odnotowano żadnego naruszenia porządku prawnego z jego udziałem.

Reasumując, poprawne zachowanie w jednostce penitencjarnej, a przede wszystkim postawa, jaką skazany prezentował w warunkach wzmożonej samokontroli przez dość długi okres czasu, ustabilizowana sytuacja rodzinna, mieszkaniowa i zatrudnienie dają podstawę do przyjęcia wobec A. O. pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej, co z kolei zezwala na udzielenie mu warunkowego zwolnienia. Wymaga przy tym podkreślenia, że udzielenie tego dobrodziejstwa nie oznacza zakończenia procesu resocjalizacji. Resocjalizacja taka jest bowiem kontynuowana w warunkach wolnościowych podczas wyznaczonego okresu próby, a służą jej m.in. obowiązki nałożone przez sąd na warunkowo zwolnionego i oddanie go pod dozór kuratora.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej.

Z:

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu;

zwrócić akta do SO w G. i osobowe do jednostki penitencjarnej.

Katowice, dnia 12.11.2013 roku.